

Toplantı : 11

CUMHURİYET SENATOSU S. Sayısı : 120

29 . 7 . 1970 gün ve 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun bazı maddelerinin kaldırılması, değiştirilmesi ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesi hakkında kanun tasarısının Millet Meclisince kabul olunan metni ve Cumhuriyet Senatosu İçişleri, Malî ve İktisadî İşler ve Bütçe ve Plan komisyonlarından 4'er üye alınmak suretiyle kurulan Geçici Komisyon raporu (M. Meclisi : 1/546; C. Senatosu : 1/97)

(Not : M. Meclisi S. Sayısı : 472'ye 1 nci ek)

Millet Meclisi
Genel Sekreterliği
Kanunlar Müdürlüğü
Sayı : 4668

30 . 6 . 1972

CUMHURİYET SENATOSU BAŞKANLIĞINA

Millet Meclisinin 29 . 6 . 1972 tarihli 116 ncı Birleşiminde öncelik ve ivedilikle görüşülerek açık oyla kabul edilen, 29 . 7 . 1970 gün ve 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun bazı maddelerinin kaldırılması, değiştirilmesi ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesi hakkında kanun tasarısı, dosyası ile birlikte sunulmuştur.

Saygılarımla.

Sabit Osman Avcı
Millet Meclisi Başkanı

Not : Bu tasarı 15 . 11 . 1971 tarihinde Başkanlıkça ilk komisyona havale edilmiş ve Genel Kurulun 6, 7, 10, 13, 14, 15, 19, 20, 21, 22, 27, 28, 29 . 6 . 1972 tarihli 67, 68, 69, 71, 106, 108, 109, 110, 111, 114, 115 ve 116 ncı Birleşimlerinde öncelik ve ivedilikle görüşülerek kabul edilmiştir. (Millet Meclisi S. Sayısı : 472'ye 1 nci ek)

Geçici Komisyon raporu

Cumhuriyet Senatosu
Geçici Komisyonu
Esas No. : 1/94
Karar No. : 2

6 . 7 . 1972

Yüksek Başkanlığa

Millet Meclisinin 29 Haziran 1972 tarihli 116 ncı Birleşiminde öncelik ve ivedilikle görüşülerek açık oyla kabul edilen, 29 . 7 . 1970 gün ve 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun bazı maddelerinin kaldırılması, değiştirilmesi ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesi hakkındaki kanun tasarısı, Millet Meclisi Başkanlığının 30 Haziran 1972 tarihli ve 4668 sayılı yazıları ile Cumhuriyet Senatosu Başkanlığına gönderilmekle, Cumhuriyet Senatosunun 4 Temmuz 1972 tarihli 72 ncı Birleşiminde, İçişleri ile Malî ve İktisadî İşler ve Bütçe ve Plan komisyonlarından dörder üyenin

katılması suretiyle kurulması kabul edilen Geçici Komisyonumuzun 5 ve 6 Temmuz 1972 tarihli birleşimlerinde Maliye Bakanı Ziya Müezzinoğlu ile Maliye Bakanlığı temsilcileri de hazır bulundukları halde tetkik ve müzakere olundu.

I - Millet Meclisi metni, 1 Mart 1972 tarihinde yürürlüğe girmesi gerektiği halde; gerek idari, gerek sosyal ve gerek bünyevi nedenlerle yürürlüğe konulamayan 29 Temmuz 1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun uygulanabilmesinin gerçekleştirilebilmesi maksadıyla; - muaflıklar -, - nispetler -, - mükellefiyetin başlaması ve bitmesi -, - beyanname verme süreleri -, - beyannamelerin şekil ve muhtevaları -, - köylerde yapılacak beyan -, - vergi dairelerince yapılacak işlemler -, ve - ödeme süresi - ne ilişkin hükümlerde icabeden değişikliklerin yapılmasını ve böylece, söz konusu kanuna zamanın ihtiyaçlarına uygun bir düzenleme getirilerek uygulama yeterliği kazandırılmasını öngörmektedir.

Tasarımın gerekçesinde, 29 Temmuz 1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun getirdiği büyük ölçüde reform tedbirlerinin başarı ile gerçekleştirilebilmesinin, sayıları milyonları bulan mükellef kitlesinin yeni esasları anlayıp benimseyebilmelerine ve daha önemlisi bu konuda kamuoyunun oluşturulmasına ve gelirler teşkilâtının da mezkûr esasları uygulayabilecek hale getirilebilmesine bağlı olduğu belirtilmekte ve söz konusu kanunun muaflık ve istisnalar, mükellefiyetin başlaması ve bitmesi tarihleri, vergileme nispetleri, beyanname verme süreleri, köylerde yapılacak beyan ve itiraz, esaslarında uygulamaya tesir edebilecek bazı önemli değişikliklerin yapılması ile imkân dahilinde gireceği ileri sürülmektedir.

29 Temmuz 1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanunu, Komisyonumuzca da, - idari reform - çalışmalarının - vergi hukuku sahasında - gerçekleştirilen önemli bir aşaması ve ileri bir sonucu olarak kabul edilmiş ve sözü edilen kanuna, zamanın ihtiyaçlarına uygun bir düzenleme getirilerek uygulama yeterliği kazandırılmasını öngören tasarı, Komisyonumuzca; - sosyal adalet -, - vergide adalet -, - sosyal huzur - ve - iktisadî hayatın gerekleri - yönlerinden geniş tartışmalara konu kılmak ve bir bütün halinde değil, sözü edilen kanunun çeşitli maddelerinde çeşitli değişiklikleri öngörmüş olması nedeni ile madde madde müzakeresinin daha yararlı bir inceleme ve uygulama biçimi olacağı mütalâa edilerek görüşülmüş ve benimsenmiştir.

II - Millet Meclisi metninin 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, Geçici Madde 9, Geçici Madde 10, 26 ve 27 ne maddeleri Komisyonumuzca da aynen kabul edilmiştir.

Gerek sunuş konuşmasında ve gerek maddelerin müzakerelerinde tasarı ve tasarıya esas Emlâk Vergisi Kanununun - sistemi - ile - düzenleme sahası - hakkında Komisyonumuza geniş açıklamalarda bulunan ve tasarıyı Millet Meclisince kabul olunan metnine ilişkin Hükümetin ve Bakanlığının görüşlerini açıklayan Maliye Bakanı Ziya Müezzinoğlu tarafından Komisyonumuza verilen - teknik bilgi - ve - rakamlar -; Komisyonumuzca, - sosyal ve iktisadî hayatın sürekli gelişimi - gözetilerek değerlendirilmiş ve genellikle, çok eski tarihli değerler esas alınarak işlem gördüğü için, çok cüzi rakamlar ile ifade edilen gelirlerin, günümüzün gelişen sosyal ve iktisadî gerçekleri karşısında hayli değişip yükselerek hakikaten bir - vergi geliri - kabul edilecek seviyeye ulaşabileceği ve böylece Bakanlık tarafından açıklanan rakamların çok üstünde sonuçlar verebileceği mütalâası ile tasarıyı Millet Meclisince kabul olunan metni Komisyonumuzca da uygun görülmüş ve aynen muhafazaları karar altına alınmıştır.

Komisyonumuz, - vergi düzenlemeleri - nin önemi ölçüsünde bu - düzenlemelerin uygulanması - nin da ehemmiyet taşıdığı gerçeği üzerinde de titizlikle durmuş ve - kontrollü ve sonuç alıcı uygulamalar - ile çok daha yüksek seviyede gelir elde edilebileceğini savunmuş ve bu görüşler Maliye Bakanı Ziya Müezzinoğlu tarafından da paylaşılarak benimsenmiştir. Böylece, daha yüksek miktarda gelir temin edilebileceği gibi, vergi mükelleflerine tahmil edilen malî külfetin yüksek tutulması da önlenmiş olacaktır.

Komisyonumuz, modern devlet anlayışına uygun olarak kamu hizmetlerinin genişlediği ve dolayısıyla kamu giderlerinin de arttığı ve artacağı gerçeğini kabul etmekle beraber, bu harcamalarda daha dikkatli ve titiz davranılması gereğine değinmekte de zorunluluk mütalâa etmiştir.

Komisyonumuz, cari harcamaların fazlalığından her zaman ve her yerde şikayet edildiği ve hatta gereksiz şekillerde bu miktarların arttırıldığı, memur sayısının ihtiyacı çok üstünde olmasına rağmen, - fazlalıkların kaydırılması ile ihtiyacı karşılanacağı - yerde, kurumların yeni memur almak için her gün ilânlar verdikleri gerçeklerine işaret ederek; - vergilendirme - ile yakından ilgili bu uygulamalara Hükümetin daha yakın alâka göstermesini temenni ederek, Devlet gelirlerinin daha yararlı bir şekilde değerlendirilebileceğinde birleşmiştir.

III - Tasarımı 1 Mart 1972 tarihinde kanunlaşabileceği tahmin ve tasavvur edilerek getirilmiş olduğu halde, çeşitli nedenlerle işaret edilen tarihte kanunlaştırılmamış olduğu keyfiyetini gözeten Komisyonumuz, Emlâk Vergisi Kanununun düzenlediği alanın çeşitli uygulama sorunları ile karşı karşıya bulunduğu ve Maliye Bakanlığının altı aylık erteleme yetkisinin de Haziran 1972 tarihinde nihayete erdiği sebebiyle tasarının Genel Kurulda öncelik ve ivedilikle görüşülmesi hususunda istemde bulunulmasını da karar altına almıştır.

Genel Kurulun tasviplerine arz olunmak üzere Yüksek Başkanlığa saygıyla sunulur.

Başkan Edirne <i>M. Nafiz Ergüneli</i>	Sözeü Kocaeli <i>L. Tokoğlu</i>	Kâtip Amasya <i>M. Zeren</i>	Aydın <i>A. Celâlettin Çoşkun</i>
Gaziantep <i>İ. Tefik Kutlar</i>	Kırşehir <i>H. Özmen</i>	C. Bşk. Seg. Ü T. Sökmen Toplantıda bulunamadı	İzmir <i>B. Beler</i>
Konya Muhalifim <i>F. Özlen</i>	Tabii Üye R. Aksoyoğlu Toplantıda bulunamadı	Ordu B. Sıtkı Baykal Toplantıda bulunamadı	Trabzon A. Sakir Ağaoğlu Toplantıda bulunamadı

MİLLET MECLİSİNİN KABUL ETTİĞİ METİN

29 . 7. 1970 gün ve 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun bazı maddelerinin kaldırılması, değiştirilmesi ve bu kanuna bâzi hükümler eklenmesi hakkında kanun tasarısı

MADDE 1. — 29 . 7 . 1970 tarih ve 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun 4 ncü maddesinin (a) fıkrası ile (b) fıkrasının ilk paragrafı ve aynı maddenin (c) ve (f) fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve mezkûr maddeye aşağıdaki (o) ve (p) fıkraları eklenmiştir :

a) Katma bütçeli idarelere (mazbut vakıflar dâhil), il özel idarelerine, belediyelere, köy tüzel kişiliğine, kanunla kurulan üniversitelere ve Devlete ait binalar;

b) il özel idareleri, belediyeler ve köyler ile bunların teşkil ettikleri birlikler veya bunlara bağlı müesseselere ait;

c) Köylere ve köy birliklerine ait tarım işletme binaları, soğuk hava depoları, içmeler ve kaphçalar ile bunlar tarafından köylünün umumi ve müşterek ihtiyaçlarını karşılamak maksadıyla işletilen hamam, çamaşırhane, değirmenler ve köy odaları;

f) Kazanç gayesi olmamak şartıyla işletilen hastane, dispanser, sağlık, rehabilitasyon, teşhis ve tedavi merkezleri, sanatoryum, prevantoryum, öğrenci yurtları, düşkünler evi, yetimhaneler, revirler, kreşler, kütüphaneler ve korunmaya muhtaç çocukları koruma birliklerine ait yurtlar ve işyerleri ile benzerleri;

o) Gençlik ve Spor Bakanlığı Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğüne tescil edilmiş amatör spor kulüplerine ait binalar (Gelir veya Kurumlar Vergisine tabi işletmelere aidolmamaları veya bunlara tahsis edilmemeleri şartıyla);

p) Tarım Kredi, tarım satış kooperatifleri, 1163 sayılı Kanuna uygun olarak teşekkül eden kooperatifler ve bu kooperatiflerin kuracağı kooperatif birlikleri, kooperatif merkez birlikleri ve Türkiye Millî Kooperatifler Birliğinin ve Türk Kooperatifçilik Kurumunun sahiboldukları kendi hizmet binaları.

MADDE 2. — Aynı kanunun 5 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

Geçici Muaflıklar :

Madde 5. — a) Mesken olarak kullanılan bina veya apartman dairelerinin, 50 000 liradan az olmamak üzere vergi değerinin 1/4 ü, inşalarının sona erdiği yılı takibeden bütçe yılından itibaren 5 yıl süre ile geçici muafiyetten faydalandırılır.

Bu binaların, bina apartman ise dairelerin, mesken olarak kullanılması şartıyla, satınalma veya sair suretle iktisabolunması halinde de yukardaki muaflık hükmü kalan süre için uygulanır.

Mevcut binalara ilâve yapılması halinde, 33 ncü maddenin (1) sayılı bendine göre beyan edilen değerden bu kısma isabet eden değer için, yukarda yazılı muafiyet aynı şart ve süre ile uygulanır.

Binanın, bina apartman ise dairenin, kısmen veya tamamen mesken olarak kullanılmaması halinde bu binaya veya daireye tanınmış bulunan muafiyet bu halin vukubulduğu yılı takibeden bütçe yılından itibaren düşer.

b) Turizm Endüstrisini Teşvik Kanunu hükümleri dairesinde turizm müessesesi belgesi almış olan Gelir veya Kurumlar Vergisi mükelleflerinin adı geçen kanunda yazılı maksatlara tahsis ettikleri ve işletmelerine dâhil binaları, inşalarının sona erdiği veya mevcut binaların bu maksada tahsisi halinde turizm müessesesi belgesinin alındığı yılı takibeden bütçe yılından itibaren 5 yıl süre ile geçici muafiyetten faydalandırılır.

c) Deprem, su basması, yangın gibi tabii âfetler sebebiyle binaları yanan, yıkılan veya kullanılmaz hale gelen veya yangın, su baskını, yer kayması, kaya düşmesi, çığ ve benzeri (deprem hariç) âfetlerle zarar görmesi muhtemel yerlerdeki binaların vergi mükellefleri tarafından âfetin vukubulduğu veya âfete mâruz bulunduğu yetkili kuruluşça tebliği tarihinden itibaren en

GEÇİCİ KOMİSYONUN KABUL ETTİĞİ METİN

29 . 7 . 1970 gün ve 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun bazı maddelerinin kaldırılması, değiştirilmesi ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesi hakkında kanun tasarısı

MADDE 1. — Millet Meclisi metninin 1 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Millet Meclisi metninin 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

geç 5 yıl içinde âfetin vukubulduğu yerde veya kamu kuruluşlarınca gösterilen yerlerde inşa edilen binalar inşalarının sona erdiği yılı, kamu kuruluşlarınca ilgili kanunlarına göre inşa olunup hak sahiplerine teslim edilen binalar devredildikleri yılı takibeden bütçe yılından itibaren 10 yıl süre ile geçici muafiyetten faydalandırılır. (Bu halde, bu maddenin (a) fıkrası hükmü uygulanmaz.)

Şu kadar ki, kamu kuruluşlarınca âfet bölgesi olduğu nedeniyle inşaat yasağı konulan yerlerde yapılan binalar için bu muafiyet uygulanmaz.

Muafiyetten faydalanacak mükellefler, İmar ve İskân Bakanlığından veya bu bakanlığın yetkili kıldığı kuruluşlardan âfete mâruz kaldıklarına dair alacakları bir belgeyi vergi dairesine ibraz etmeye mecburdurlar.

d) Fuar, sergi ve panayır yerlerinde inşa edilen binalar (Bu yerlerin açık bulunmadığı zamanlarda da kullanılanlar hariç), bu maksada tahsis edildikleri süre için vergiden muaftır.

e) Planlama Teşkilâtınca tespit ve tayin edilen geri kalmış bölgelerde inşa edilen sınaî tesisler, inşalarının sona erdiği yılı takibeden bütçe yılından itibaren 5 yıl süre ile geçici muafiyetten faydalandırılır.

Yukarda (a), (b), (c) ve (d) fıkralarında yazılı muafiyetlerden istifade için, mezkûr fıkralarda yazılı hallerin vukuunda, keyfiyetin bütçe yılı içinde ilgili vergi dairesine bildirilmesi şarttır. Ancak, bu olaylar bütçe yılının son üç ayı içinde vukubulduğu takdirde bildirim, olayın vukubulduğu tarihten itibaren üç ay içinde yapılır.

Süresinde bildirimde bulunulmazsa muafiyet, bildirim yapıldığı yılı takibeden bütçe yılından muteber olur. Bu takdirde bildirim yapıldığı bütçe yılının sonuna kadar geçen yıllara ait muafiyet hakkı düşer. (Köylerdeki inşaat için bildirimde bulunulmaz.)

MADDE 3. — Aynı kanunun 7 nci maddesinin üç ve dördüncü fıkraları kaldırılmıştır.

MADDE 4. — Aynı kanunun 8 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Nispet :

Madde 8. — Bina vergisinin nispeti binde 6 dır.

Sahibi tarafından bizzat mesken olarak kullanılan binalarda, bina apartman ise apartman dairesinde, vergi nispeti binde 4 dür. Ancak, Türkiye sınırları içinde birden fazla meskeni bulunanların yalnız birine bu nispet uygulanır.

Türkiye sınırları içinde bir meskeni olup da ücret kazancına taallük eden işi dolayısıyla bu meskenin bulunduğu ilçe sınırları (Aynı il belediyesi içindeki ilçeler hariç) dışında çalışmaya mecbur olanların bu meskenleri için vergi nispeti binde 4 tür.

Şu kadar ki, yeniden inşa edilen binaların vergisi, arsanın vergisinden az olamaz.

MADDE 5. — Aynı kanunun 9 ncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Mükellefiyetin başlaması ve bitmesi :

Madde 9. — Bina vergisi mükellefiyeti;

a) Bu kanun hükümlerine göre mükelleflerin genel beyana davet edildikleri tarihi,

b) Bu kanunun 33 ncü maddesinin 1 - 7 numaralı fıkralarında yazılı vergi değerini tadil eden sebeplerin doğması halinde bu değişikliklerin vukubulduğu, aynı maddenin 8 numaralı fıkrasında yazılı halde ise mükelleflerin beyana davet edildiği tarihi,

c) Muafiyetin sukut ettiği tarihi,

Takibeden bütçe yılından itibaren başlar.

Yanan, yıkılan, tamamen kullanılmaz hale gelen veya vergiye tabi iken muaflik şartlarını kazanan binalardan dolayı mükellefiyet, bu olayların vukubulduğu tarihi takibeden taksitten itibaren sona erer.

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

MADDE 3. — Millet Meclisi metninin 3 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Millet Meclisi metninin 4 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 5. — Millet Meclisi metninin 5 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

Oturulması ve kullanılması kanunların verdiği yetkiye dayanılarak yasak edilen binaların vergileri, mükelleflerce keyfiyetin vergi dairesine bildirilmesi veya vergi dairesince re'sen tesbit edilmesi üzerine, bu olayların vukua geldiği tarihlerden sonra gelen taksitlerden itibaren, bu hallerin devam ettiği sürece alınmaz.

MADDE 6. — Aynı kanununun 10 ncu maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir :

Bir vergi dairesi faaliyet bölgesi içindeki bir mükellefe ait binalar aynı beyannamede birleştirilerek beyan olunur.

MADDE 7. — Aynı kanununun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Mevzu :

Madde 12. — Türkiye Sınırları içinde bulunan arazi ve arsalar bu kanun hükümlerine göre Arazi Vergisine tabidir.

Belediye sınırları içinde belediyece parsellenmiş arazi arsa sayılır.

Belediye sınırları içinde veya dışında bulunan parsellenmemiş araziden hangilerinin bu kanuna göre arsa sayılacağı Bakanlar Kurulu Kararı ile belli edilir.

Aksine hüküm olmadıkça bu kanunun diğer maddelerinde yer alan arazi tâbiri arsaları da kapsar.

MADDE 8. — Aynı kanununun 15 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Geçici muafıklar :

Madde 15. — Aşağıda yazılı arazi geçici olarak Arazi Vergisinden muafır.

a) Özel kanunlarına göre Devlet ormanları dışında insan emeğiyle yeniden orman haline getirilmek üzere ağaçlandırılan arazi 50 yıl;

b) Toprak ve topoğrafik özellikleri ve erozyon gibi sınırlayıcı faktörler sebebiyle, kültür bitkilerinin yetişmelerini engelleyen araziden; bataklık, turbiyer, çorak, makilik, çahlık, taşlık ve sair haller dolayısıyla üzerinde tarım yapılamayan sahalarn, ıslah tedbirleriyle yeniden tarıma elverişli hale getirilmesinde 10 yıl;

c) Teknik, ekonomik ve ekolojik bakımlardan gerekli şartları haiz olan arazide yeniden fidanla dikim veya aşılama veya yeniden yetiştirme suretiyle ağaçlık, meyvalık, bağ ve bahçe meydana getirilmesinde asgarî 2 yıl, azamî 15 yıl;

d) Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca, organize sanayi bölgeleri için iktisabolunduğu veya bu bölgelere tahsis edildiği kabul edilen arazi (Sanayici lehine tapudaki tescilin yapılacağı tarihe kadar).

Geçici olarak muafıktan istifade için arazinin bu maddede yazılı cihetlere tahsis edilmiş olduğunun ilgili vergi dairesine bütçe yılı içinde bildirilmesi şarttır. Muafiyetler, arazinin tayin olunan cihetlere tahsis edildiği yıl takibeden bütçe yılından başlar. Bütçe yılı içinde bildirim yapılmazsa muafiyet, bildirim yapıldığı yıl takibeden bütçe yılından muteber olur. Bu takdirde bildirim yapıldığı bütçe yılının sonuna kadar geçen yıllara ait muafiyet hakkı düşer.

(a) ve (b) fıkralarında yazılı muafiyet konusu arazinin bu fıkralarda gösterilen cihetlere tahsis edilmiş olup olmadığının şartları ile (c) fıkrasına göre geçici muafiyet verilecek haller, bunların şartları ve muafiyet süreleri Tarım ve Orman Bakanlıkları ile Türkiye Zirat Odaları Birliğinin mütalaası alınmak suretiyle Maliye Bakanlığınca belli edilir ve Bakanlar Kurulu kararı ile yürürlüğe konulur.

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

MADDE 6. — Millet Meclisi metninin 6 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 7. — Millet Meclisi metninin 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8. — Millet Meclisi metninin 8 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

MADDE 9. — Aynı kanunun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Küçük çiftçilikte istisna :

Madde 16. — Mükelleflerin (Zirai kazancın dışında kazanç veya iradı olan gelir vergisi mükellefleri hariç) Türkiye'deki arazisinin (Arsalar hariç) toplam vergi değeri 100 000 liraya kadar olanlarının 50 000 lirası arazi vergisinden müstesnadır.

Bu hükmün tatbikatında mükellef ile eş ve velâyet altındaki çocuklara ait arazi değerleri toplu olarak nazara alınır.

Bu maddede yazılı istisna, hisseli arazide mükelleflerin hisse miktarları ayrı ayrı nazara alınmak suretiyle uygulanır.

MADDE 10. — Aynı kanunun 17 nci maddesinin iki ve üçüncü fıkraları kaldırılmıştır.

MADDE 11. — Aynı kanunun 18 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Nispet :

Madde 18. — Arazi Vergisinin nispeti binde 3 tür.

Arsalar için vergi nispeti; son nüfus sayımına göre bağlı olduğu ilçenin belediye nüfusu 25 000'e kadar olan yerlerde binde 5, 25 001 - 100 000 (dahil) olan yerlerde binde 8 ve 100 001 ve daha yukarı yerlerde binde 10'dur.

Bağlı olduğu ilçenin ayrı belediyesi olmaması halinde, ilçe merkezinin içinde bulunduğu belediyenin nüfusu nazara alınır.

MADDE 12. — Aynı kanunun 19 ncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Mükellefiyetin başlaması ve bitmesi :

Madde 19. — Arazi Vergisi mükellefiyeti;

a) Bu kanun hükümlerine göre mükelleflerin genel beyana davet edildikleri tarihi,

b) Bu kanunun 33 ncü maddesinin 1 - 7 numaralı fıkralarında yazılı vergi değerini tadil eden sebeplerin doğması halinde bu değişikliklerin vukubulduğu, aynı maddenin 8 numaralı fıkrasında yazılı halde ise mükelleflerin beyana davet edildiği tarihi,

c) Muafiyetin sukut ettiği tarihi,

Takibeden bütçe yılından itibaren başlar.

Vergiye tabi iken muaflık şartlarını kazanan araziden dolayı mükellefiyet, bu olayın vukubulduğu tarihi takibeden taksitten itibaren sona erer.

Kanunların verdiği yetkiye dayanılarak tasarrufu yasak edilen arazinin vergisi, mükelleflerce keyfiyetin vergi dairesine bildirilmesi veya vergi dairesince re'sen tesbit edilmesi üzerine, yasağın tarihini izliyen taksitlerden itibaren bu hallerin devam ettiği sürece alınmaz.

Deprem, su basması, yangın gibi tabii âfetler sebebiyle yanan, yıkılan binaların arsalarına ait vergiler, bu olayların vukua geldiği tarihleri takibeden bütçe yılından itibaren iki yıl süre ile alınmaz.

Üzerine bina yapılan arsanın Arazi Vergisi mükellefiyeti, inşaatın bittiği yılı takibeden bütçe yılından itibaren sona erer.

MADDE 13. — Aynı kanunun 20 ncü maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir :

Bir vergi dairesi faaliyet bölgesi içindeki bir mükellefe ait arazi bir beyannamede, arsalar ise ayrı bir beyannamede birleştirilerek beyan olunur.

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

MADDE 9. — Millet Meclisi metninin 9 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 10. — Millet Meclisi metninin 10 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Millet Meclisi metninin 11 nei maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 12. — Millet Meclisi metninin 12 nei maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 13. — Millet Meclisi metninin 13 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

MADDE 14. — Aynı kanunun 22 nci maddesi kaldırılmış ve yerine aşağıdaki madde konulmuştur :

Muaflik ve istisna hükümlerinin bu kanunda yer alması esası :

Madde 22. — Bina ve Arazi Vergileri ile ilgili muaflik ve istisna hükümleri bu kanuna eklemek veya bu kanunda değişiklik yapılmak suretiyle düzenlenir.

MADDE 15. — Aynı kanunun 23 ncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Beyanname verme süresi :

Madde 23. — Emlâk Vergisi ile ilgili olarak;

a) Bina, arsa ve araziler için 5 yılda bir defa olmak üzere verilecek beyannameler, Maliye Bakanlığınca mükelleflerin genel beyana davet edildikleri tarihi takibeden bütçe yılının Mart, Nisan ve Mayıs aylarında,

b) Yeni inşa edilen binalara ait beyannameler, inşaatın sona erdiği veya inşaatın sona ermesinden evvel kısmen kullanılmaya başlanmış ise her kısmın kullanılmasına başlandığı bütçe yılı içerisinde,

c) Bu kanunun 33 ncü maddesinde (8 numaralı fıkra hariç) yazılı vergi değerini tadil eden sebeplerin doğması halinde beyannameler, değişikliğin vukubulduğu bütçe yılı içerisinde,

d) Bu kanunun 33 ncü maddesinin 8 numaralı fıkrasında yazılı vergi değerini tadil eden sebeplerin doğması halinde beyannameler, Maliye Bakanlığınca yapılacak beyana davet tarihini takibeden bütçe yılının Mart, Nisan ve Mayıs aylarında,

Emlâkin bulunduğu yerdeki ilgili vergi dairesine verilir.

(b), (c) ve (d) fıkraları gereğince beyanname verenler de Maliye Bakanlığınca yapılacak genel beyana davet tarihini takibeden bütçe yılının Mart, Nisan ve Mayıs aylarında yeniden beyanda bulunmaya mecburdurlar.

(a) fıkrasında yazılı beyanname verme süresini Ağustos ayı sonuna kadar uzatmaya Maliye Bakanlığı yetkilidir.

(b) ve (c) fıkralarında yazılı haller bütçe yılının son üç ayı içinde vukubulduğu takdirde beyanname, olayın vukubulduğu tarihten itibaren üç ay içinde verilir.

Maliye Bakanlığı genel beyanların yapılacağı süre içerisinde mükelleflerin beyanname verme tarihlerini tespit etmek hususunda vergi dairelerine yetki verebilir.

MADDE 16. — Aynı kanunun 24 ncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Beyannamelerin şekli ve muhtevası :

Madde 24. — Vergi dairesine verilecek Emlâk Vergisi beyannamelerinin şekli ve muhtevası Maliye Bakanlığınca tertip ve tanzim olunur.

Beyanname mükellefin adı, soyadı (Tüzel kişilerde unvanı), adresi, mükellefiyete giriş sebebi ve yılı ile birlikte asgari aşağıdaki bilgiler gösterilir:

a) Bina Vergisi beyannamesinde; binanın yeri, inşaatın nev'i, inşa tarihi, arsanın büyüklüğü (metrekare), kullanım tarzı, getirebileceği yıllık ayrisâfi kirası ve rayiç bedeli (vergi değeri), (bir çatı altında bulunup da kullanım tarzı veya kapıları ayrı olan konut veya işyeri birimlerinin vergi değerleri ayrı ayrı gösterilir.)

b) Araziye ait beyanname; arazinin yeri, cinsi, büyüklüğü (dönüm, metrekare), yapılan tarımın nev'i, getirebileceği yıllık gayrisâfi hasılat tutarı ve rayiç bedeli (vergi değeri),

c) Arsalara ait beyanname; arsanın yeri, büyüklüğü (metrekare) ve rayiç bedeli (vergi değeri.)

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

MADDE 14. — Millet Meclisi metninin 14 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 15. — Millet Meclisi metninin 15 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 16. — Millet Meclisi metninin 16 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

MADDE 17. — Aynı kanununun 25 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Köylerde yapılacak beyan :

Madde 25. — Köylerde bulunan bina ve arazinin vergilendirilmesine ilişkin beyanlar sözlü veya yazılı olarak ilgili muhtarlıklara yapılır. Sözlü veya yazılı olarak yapılan beyanlar, şekli ve muhtevası Maliye Bakanlığınca tespit olunacak bina ve arazi kıymet beyanı defterlerine geçirildikten sonra özel yeri mükellefe imza ettirilir. Beyan esnasında köyde bulunmayanların köy muhtarına gönderecekleri yazılı ve imzalı beyanların bu defterlere eklenmesi ile yetinilir.

İl ve ilçe belediye sınırları içinde bulunan bina veya arazisi dolayısıyla beyanname vermek mecburiyetinde olanlar yukarıki fıkra hükmünden faydalanamazlar. Ancak, beyannameye dâhil bina ve araziden köy sınırları içinde bulunanlar hakkında ayrıca ilgili muhtarlıklara da yazılı bilgi verilir.

İl ve ilçe merkezi olmayan beldelerde, köy muhtarlıklarına ait yetkiler, belediye başkanlarınınca kullanılır. Bu beldeler ile köylerdeki vergi mükellefleri dilerlerse bina ve arazi kıymet beyanı defterine kaydettirmek istemedikleri bina ve arazisini, beyan süresi içerisinde doğrudan doğruya ilgili vergi dairesine yazılı olarak beyan edebilirler.

Birinci ek sürenin bitiminden başlayarak 15 gün içinde sözü geçen defter, varsa müsbet evrakla birlikte muhtarlar veya belediye başkanları tarafından imza karşılığında ilgili vergi dairesine teslim olunur.

MADDE 18. — Aynı kanununun 26 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Muhtar ve ihtiyar kurulu, mükelleflerin beyanlarını ilgili defterlerde tespit ettikten sonra kendileri de bu beyanların doğruluğunu (kira bedelleri ve vergi değerleri hariç) tasdik ederler ve ayrıca bina ve arazi kıymet beyanı defterine kaydettirilmeyen bina ve araziye, mükelleflerin ismi ve biliniyorsa adresi ile birlikte vergi dairesine bildirirler.

MADDE 19. — Aynı kanununun 27 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Emlâk Vergisi beyannamelerinin süresi içinde verilmemesi halinde, bu sürenin sonundan başlayarak iki ay beklenir. Beyanname bu süre içinde verilirse, vergi ziyası olmamış sayılır.

MADDE 20. — Aynı kanununun 30 ncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Ödeme süresi :

Madde 30. — Emlâk Vergisi birinci taksidi Mart, Nisan ve Mayıs aylarında, ikinci taksidi Kasım ayı içinde olmak üzere iki eşit taksitte ödenir.

Köylerde ilgili muhtarlıklara beyan edilerek bina ve arazi kıymet beyanı defterine geçirilen bina ve arazinin vergisi Kasım ayı içinde ödenir.

Maliye Bakanlığınca ödeme aylarını, bölgelerin özelliklerine göre değiştirebilir.

Kanunlar veya diğer kamu düzeni koyan mevzuatla tasarrufu kısıtlanan bina, arsa ve arazinin vergisi, kısıtlamanın devam ettiği sürece 1/10 oranında tahsil olunur. 9 ve 19 ncu madde hükümleri saklıdır.

Kısıtlamanın kaldırılması halinde, kaldırılma tarihini takibeden bütçe yılından itibaren emlâkin vergisi, tüm vergi değeri üzerinden ödenir.

Kısıtlamanın devam ettiği sürede tecil edilen verginin 9/10 u bina, arsa veya arazinin satılması, istimlakî veya hibe yoluyla âhara devir ve temlikî halinde, tahsilât zamanına uğramamış olanları muaccel hale gelir.

(Gecici Komisyonun kabul ettiği metin)

MADDE 17. — Millet Meclisi metninin 17 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 18. — Millet Meclisi metninin 18 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 19. — Millet Meclisi metninin 19 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 20. — Millet Meclisi metninin 20 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

Kanunla ve diğer mevzuatla yapılan kısıtlamaların neler olduğu, tevsiki ve kısıtlama koyan kamu organlarının görevleri ve sorumlulukları Maliye Bakanlığınca Millî Eğitim, İmar ve İskân ve İçişleri bakanlıklarının mütalâaları alınarak hazırlanacak bir yönetmelikle tanzim olunur.

İçinde bulunulan bütçe yılının taksitleri ile önceki bütçe yıllarına ait Bina ve Arazi vergileri ödenmedikçe veya tarhiyat ihtilâflı ise yapılan tarhiyat miktarı kadar nakit veya Hazine tahvilî (Tasarruf bonusu hariç) veya banka teminat mektubu emaneten yatırılmadıkça bina ve arazinin (Bina apartman ise dairelerin) başkalarına devir ve ferâğı yapılamaz ve üzerinde aynı bir hak tesis ve ref'edilemez.

MADDE 21. — Aynı kanunun 31 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Vergi dairesince yapılacak işlem :

Madde 31. — Vergi Dairesi, gerektiği takdirde, Maliye Bakanlığınca tesbit olunacak esaslara istinaden ve aynı Bakanlıkça yetkili kılınacak memurlar marifetiyle, mükelleflerin beyan ettikleri matrahlar yerine geçecek vergi değerlerini yeniden takdir eder.

Vergi değerlerinin takdirinde şehir ve köylerin tabii, iktisadi ve bölgesel şartlarına göre nazara alınacak piyasa bedeli, maliyet bedeli, kira veya yıllık istihsal değeri gibi normlar ile uyulacak usul ve esaslar, mükelleflerden ve üçüncü şahıslardan istenecek bilgiler tüzükte belirtilir.

Mükellefler tarafından ilk tarhiyata esas olmak üzere beyan edilen miktar ile takdir edilen rayiç bedel arasında fark bulunduğu takdirde; hesaplanan fazla vergi terkin ve mükellefe reddolunur veya noksan vergi, kusur cezalı olarak ikmalen tarholunur. Ancak farkın beyan edilen bedelin yüzde ellisine tekabül eden kısmı için ceza uygulanmaz.

MADDE 22. — Aynı kanunun 32 nci maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

İtirazın yapıldığı tarihten itibaren 15 gün içinde beyanname verilirse beyan olunan değer üzerinden hesaplanan vergi tahsil olunur. Bu takdirde itiraz, beyan edilen değer ile takdir edilmiş matrah farkına ve bu farka isabet eden vergiye inhisar eder. Beyanname verilmediği takdirde, itiraz, daha önce idarece hesaplanan vergilerin tahsilini durdurmaz.

MADDE 23. — Aynı kanunun 33 ncü maddesinin 2 numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı maddeye aşağıdaki 8 numaralı fıkra eklenmiş ve son fıkrası kaldırılmıştır :

2. Bir binanın yanması, yıkılması suretiyle veya sair sebeplerle tamamen veya kısmen harabolması veya binada mevcut asansör veya kalorifer tesislerinin kısmen veya tamamen kaldırılması;

8. Her hangi bir sebep yüzünden bir şehir, kasaba veya köyün tamamında devamlı olmak üzere bina veya arazinin değerlerinde % 25'i aşan oranda artma veya eksilme olması;

MADDE 24. — Aynı kanunun 41 nci maddesine aşağıdaki 4 numaralı bent eklenmiştir :

4. Özel kanunların Bina ve Arazi vergilerine ilişkin muaflık ve istisna tanyan hükümleri (31 . 5 . 1963 tarihli ve 244 sayılı Kanun gereğince yapılan milletlerarası antlaşmalarla tanınan muaflık ve istisna hükümleri saklıdır).

MADDE 25. — Aynı kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir :

GEÇİCİ MADDE 9. — 20 . 7 . 1971 tarihli ve 1446 sayılı Kanunun 5 nci maddesi hükmü saklıdır.

GEÇİCİ MADDE 10. — Bu kanunun yürürlüğe girmesinden sonra beyanname verme süresi Maliye Bakanı tarafından altı ay daha uzatılabilir. Bu süre içerisinde mükellefler dilerlerse yeniden beyanname verebilirler. Bu uzatma süresi kullanılmadığı takdirde, 1319 sayılı Kanun hükümlerine müsteniden beyanda bulunan mükellefler adına yapılan tarhiyat, bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihi takibeden beş yıl içinde idarece düzeltilir. Fazla ödenen vergiler net ve iade olunur.

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

MADDE 21. — Millet Meclisi metninin 21 rci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 22. — Millet Meclisi metninin 22 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 23. — Millet Meclisi metninin 23 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 24. — Millet Meclisi metninin 24 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 25. — Millet Meclisi metninin 25 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 9. — Millet Meclisi metninin geçici 9 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 10. — Millet Meclisi metninin geçici 10 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

MADDE 26. — Bu kanun 1 . 3 . 1972 tarihinden itibaren yürürlüğe girer.
Ancak, bu kanunun 2 ve 8 nci maddeleri, 1 . 3 . 1971 tarihinden itibaren uygulanır.

MADDE 27. — Bu kanunu Maliye Bakanı yürütür.

(Geçici Komisyonun kabul ettiği metin)

MADDE 26. — Millet Meclisi metninin 26 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 27. — Millet Meclisi metninin 27 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

